Pursat One Day Revival Meeting

“Go to All Nations” (Matt. 28:19-20)

“ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍” (ម៉ាថាយ២៨: ១៩-២០)

Date: March 22, 2020

Place: Pursat Smat Peniel Church (Pastor: Thy Chhing)

Purpose: One Day Revival Meeting

Speaker: Rev. Dr. White Young Jeon, CEMF president
Interpreter: pastor, Mr. Thy Chhing

Cambodia Education Mission Fellowship

CEMF ONE DAY Revival Lord's Day Worship

1. Date: March 22, 2020

2. Place: Pursat Smet Peniel Church

3. Object: Pursat Peniel church members

4. Speaker: Rev. Dr. White Young Jeon, CEMF & CRFI president

5. Interpreter: Pastor Thy Chhing, CEMF staff

6. Time Plan:

1) 8:30 -9:30AM Lecture 1
2) 10:00- 11:00 Lord's Day Worship - Sermon 1
3) 11:00 -12:00- Lunch Time
4) 12:00 -1:30 PM Lecture 2
5) 2:00 PM leaving to the church

7. Sermon:
   1) Lecture 1 (Mt 28:18-20) Making the Disciples in All nations
      Sermon 1 (Rom 12:1-2, I Peter 3:20-21) Baptism& True Offering
   2) Lecture 2 (Mt 28:19) Go to All Nations

8. The Words of God we should hold in this time.

1) Matthew 28:18-20 - And Jesus came and said to them, "All authority in heaven and on earth has been given to me. **19** Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, **20** teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

2) Mark 16:15 - "And he said to them, "Go into all the world and proclaim the gospel to the whole creation

3) Mark 16:20 - "And they went out and preached everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the message by accompanying signs."

9. CEMF (Cambodia Educational Mission Fellowship)

A. *CEMF Headquarter System*

President - Rev. White Young Jeon
Director - Mr. Thy Chhing
Secretary - Ms. Sreyleak Kohn
Treasurer -Ms. Kim Eng Tuy
Assistant Treasurer -Ms. Charany Yoeun
Staffs - Mr. Thy Chhing, Ms. Sreyleak Kohn, Ms. KimEng Tuy, Mrs. Sophors Mil,
Ms. Charany Yoeun, Mr. Vireak Yon, Mrs. Kanha, Mrs. Sokhen,
Mr. Nalek Pel, Mr. Rithy Chim, Ms. ChanTuoe, Mr. Sett, Mr. Vong Vin,
Mr. Tola, Ms. Naomi, Mr. Pisey Sinn (16 staffs)

B. ***Branch Church***:

Phnom Penh (Vireak) Bailin (Rithy Chim), Kaksekor (Sreyleak Kohn) Ank (Charany Yoeun), Pusart (Thy) Rokabos (Chan Toue) Toul Prich (Pisey) (7 branches)

C. ***Cell Church***: 28 cell churches & EVANGELISM STAFFS in 25 provinces in Cambodia

Pursat Zeo Seven (Thy) Batambang Prum (Rithy) Batambang (Buntan, Sharon) Bailin Koy (Vong) Bailin Salakrou HS (Rithy) Ourd Meanchey (Sinat) Song Sang (Nalek) Dungkdang(Nalek) Band Meanchey Poi Pet (Sanit) Band Meanchey Srelor (Sanit) Breah Vehear( ) Latankiri Endong Mea (Sattya, Chab Hon, Lek) Kampong Cham (Kimeng) Kratie( ) Mondolkiri ( ) Stung Trang (Ketya) Koh Kong (Sothy, Srouch) Takeo (Pisey Naomi) Kampong Saom (Mao) Suvering (Vireak) Preveng ( ) Kep ( ) Tong Knum ( ) Sien Reap( ) Kandal(Camsay) Kampot (Charany) Phnom Penh (Sokhen) Batambang(Dong Tong)- Total 26 evangelist staffs

D. Staff Telephone*:*

0968854651(Jeon) 0966092270(Thy) 081974230(Sreyleak) 010645675(Rithy) 069821925(Kimeng) 015842552(Charany) 0973225065(Vireak) 086965256(Nalek) 0976700671(Vong) 0972121081(Tola) 0965408430 (Sett) 017610461 (Pisey)

 # Lecture 1 Making the Disciples in All Nations (Matt. 28:18-20 II Tim 2:1-2)

And Jesus came and said to them, "All authority in heaven and on earth has been given to me. **19** Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, **20** teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

You then, my child, be strengthened by the grace that is in Christ Jesus, and what you have heard from me in the presence of many witnesses entrust to faithful men, a who will be able to teach others also.

Introduction

In this new year go to all nations by making sure the greatest commission of the Lord (Mt 28:19-20) and proclaim the gospel to all nation to get the new work in the world.

The command of Lord is able to be called for "build his church", "evangelize all nation with the gospel", and also "make disciples in all nations through evangelism baptizing, teaching and making them obeyed. II Timothy 2:2 says, "and what you have heard from me in the presence of many witnesses entrust to faithful men, who will be able to teach others also. "

If we say this one in more detailed thing, according to Colossians 2:7, we should receive the word of God and obey them and live in the thankful heart.

Today we should decide that first we become his true disciples and we try to make the others become true disciples in this year.

First, what is the disciple?

The Greek, Madetes, disciple in Greek means to make the pupil, and then the disciple is revealed by resembling the teachers. The disciple of the Lord is the one who imitates to the Lord. The world of truth in the Scripture is revealed by imitating the world of truth.

For example, the verse, "hovering of the Spirit of God" (presence, authority and power) is the image of God's glory that is the copy of God's glory. The creation of God's image means to imitate God's image in thought, word, purpose, motive and result. In other words, it should reveal the character of God, righteousness, mercy and faithfulness.

Basically the Christian life means the life to imitate Christ and the life to imitate the Apostle. In other words, to execute the threefold position of messiah is the main job of the disciple of the Lord. They should keep a prophet role, priestly role and kingship role. This is the disciple and the church. So we should have to become the disciple of the Lord in our vision and in actual lives. Then what character does the disciple have?

1) He should resemble the righteousness of Christ. It means to imitate the holiness, the basic character not to live worldly life but to live the separated life in the world. Just like Israel entered into the house that the blood was patched on the pillars, as we live the separated life in Christ. As we keep this righteousness we are the disciple of the Lord.

The Lord convicted the Scribe and the Pharisees. As he accepted the convenience but despises the trends of convenience, that is the covetous life and the hypocrite life. When the people made unclean in the sanctuary, he rebuked them, drove them out and claimed the righteousness.

So we should establish the Lordship although we have little convenience, "not my will but your will" And we should have thirsty to righteousness. This is the disciple of the Lord.

2) We should resemble the mercy of Christ. We should be good with righteousness together. Infinitive forgiveness and mercy are our character. The dimension of Christ's mercy is so high for we should love our enemies. We should bestow the mercy to them "the mercy overcomes the condemnation of God. The disciple of the Lord is the man of mercy.

3) The Christian should resemble the faithfulness. For example, Christ has 100% faithfulness in his thought, his word, and his activity. It means to live in humility. Arrogance makes the nest of false things easily.

The one who three characters are settled in it is the disciple of the Lord. So He works until the purpose shall be accomplished by the presence of Holy Spirit. For example, Peter offered his whole life through solving this problem. In this New Year We should grow up as the disciple of the Lord and devote ourselves to change our character.

Second, how shall the disciple make?

The command, making his disciple", that is to imitate the Lord comes out of the Lord. In the early of Korean church had n concern to become disciple but has much concern to receive the special grace through prayer mountain meeting and revival meeting etc. after that they have much concern in the training of discipleship.

In other words, we should establish our neighbors as the loyal priest. In order to a disciple we should make sure four following things.

1) We should know the gospel well. We should understand the gospel as we receive the evangelism.

2) We should settle devotional life habitually in our lives. It means that we need personal spiritual fellowship with living God.
3) We hood grow up in the Word of God well (the Bible Study) They should learn obedience – offering of tithe, keeping the Lord's day, devotional life.
4) They should be made some benefits to the others - the one who establishes the others (I Peter 2:9), the evangelism, the alms, the mission etc.

Third, why should we make disciples?

The purpose of the Lord is to make the disciples in all nations, to evangelize all people. In other words, it points to evangelizing all nations. It is to stay at the climax of the covenant. In other word it means to enjoy Immanuel that means God will be with God.

It does not mean that in the future we have to enjoy it but now we should enjoy it in the world. Mark 16:20 says, "And they went out and preached everywhere, while the Lord worked with them and confirmed the message by accompanying signs. "The Lord works through the evangelism of the disciple and reveals the sign and confirmed his word.

This is the essence of Immanuel. In other words, 1. Evangelism 2. Revealing sign (escaping of the devil, revealing new lounge, removing any poison 3. The work of the word of God is revealed by the Holy Spirit. Evangelizing aims on discipleship. This is the reality of God's kingdom and the restoration of God's image. In summary three steps, discipleship – evangelizing and restoring God's image. Then we can live in abundant life. Then how can the Christian life stay in peace? I like to follow the Christian life by Calvin because it is summarized well.

1) Doctrine – The ten commandment, Lord's Prayer and the Apostle creed.
2) Life - 1) humble obedience, 2) self-denial 3) Cross-bearing 4) sound life in the present life 5) the hope

The discipleship consists of five lives. We need much sacrifice to live these lives because the flesh works severely in us.

My beloved saints,

The church of the Lord is the meeting of true disciples. We should offer much sacrifice to make the disciple of the Lord. They are the disciple of the Lord, not the human disciples. In other word they should lie as the one who imitate the image of OD. Like Calvin pointed, we should focus on the humble obedience, self-denial, cross-bearing, participating into the present life and the life of hope. In fact, it points the life of 8 blessing in Matthew chapter 5. May the grace of God be with you in the New Year?

 # Sermon 1 True Offering (Jn12:1-8)

1 Six days before the Passover, Jesus therefore came to Bethany, where Lazarus was, whom Jesus had raised
from the dead. 2 So they gave a dinner for him there. Martha served, and Lazarus was one of those reclining
with him at table. 3 Mary therefore took a pound of expensive ointment made from pure nard, and anointed
the feet of Jesus and wiped his feet with her hair. The house was filled with the fragrance of the perfume. 4
But Judas Iscariot, one of his disciples (he who was about to betray him), said, 5 "Why was this ointment
not sold for three hundred denarii and given to the poor?" 6 He said this, not because he cared about the poor,
but because he was a thief, and having charge of the moneybag he used to help himself to what was put into
it. 7 Jesus said, "Leave her alone, so that she may keep it[c] for the day of my burial. 8 For the poor you
always have with you, but you do not always have me."

Introduction

In Christian life, to learn true offering is very important because it reflects true faith. When we observe the offering character in us, we can evaluate the level of our faith very well.
Although anybody regulates as one of the best Christians, if he is not faithful in offering attitude, he must be very miserable state. Why? The offering life proves his faith. Does it mean that he offered much money to God? No. What is it? According to the Scripture much money is not much offering and little money is not little offering. The reasonable criteria are not different to the biblical standard.
One day, Jesus watched out an offering box in a synagogue. A rich man put much gold money and silver money into the offering box, but a poor widow put a coin into the box. It was very miserable. Then Jesus taught to disciples about true offering. Jesus declared that this woman put more offering than the rich. Why? The rich man put his part into the box, but the miserable widow put all thing in her daily life. Before God much offering consists of his devotion and his love to God. The text stressed this truth again by teaching true offering to us.

1. What is true offering?

The text reveals an obvious event to us. After Jesus roses the dead Lazarus out of his tomb, his sisters, Martha and Mary prepared a banquet for Jesus and his disciples in their house. Then Mary anointed on Jesus's head and washed his foot with her hair with her tear. Then Iscariot Judah criticized Mary devotion, Verses 4-6 says, "**4** But Judas Iscariot, one of his disciples (he who was about to betray him), said, **5** "Why was this ointment not sold for three hundred denarii and given to the poor?" **6** He said this, not because he cared about the poor, but because he was a thief, and having charge of the money bag he used to help himself to what was put into it. " Then Jesus says, "Jesus said, "Leave her alone, so that she may keep it[c] for the day of my burial. **8** For the poor you always have with you, but you do not always have me."

- Here we can find real offering, real devotion obviously.
- In our lives when we always worship to God we have to remember this teaching to us. What is true devotion?

I. It is to devote our offering as the representative of our all things to the Lord.

Here, Mary offered her most valuable a pound of expensive ointment made from pure nard, to the Lord. How much is it? It was 200 denarii (a man's salary one year). Then the Lord evaluated that she offered much offering. True offering should include the offered himself as Cain and Abel.
Ex: Cain and Abel- same altar, same place, same time same method. But their result was different. Genesis 4:4-5 says "and Abel also brought of the firstborn of his flock and of their fat portions. And the Lord had regard for Abel and his offering, **5** but for Cain and his offering he had no regard. So Cain was very angry, and his face fell. "God looked at the offering and the offered. So we have to check up our offering in worship time, our praising, and our ministry.

II. It is to devote ourselves to the Lord than our neighbors.

Ex: Judah criticized Jesus's action that accepted Mary's anointed offering. Two kinds of her special devotion, 1) she offered herself to Jesus – her hair was used by the Lord. 2) She offered the best gift to the Lord. – 200 denarii value one time to the Lord. It seemed to be meaningless for temporary perfume. Then Jesus pointed, "Jesus said, "Leave her alone, so that she may keep it for the day of my burial." Here, we have to learn that true offering is to offer only first Jesus himself.

III. It is to focus on the cross of Christ that is the redemption.

1. The Lord says "7 Jesus said, "Leave her alone, so that she may keep it for the day of my burial. 8 For the poor you always have with you, but you do not always have me." True offering is true worship. So the man who was saved out of his miserable sins should offer himself to God to proclaim the salvation to the world. Judah could not understand true meaning of the worship because he was not born again in his life. How about the Pharisees?

2. We should offer ourselves, our precious money and our whole life to God, the salvation is only the motive to offer true offering.
Ex: Livingstone's offering

Conclusion:

1. True devotion shall bring about wonderful events those are; the Lord shall be glorified, the offered himself shall receive wonderful grace from God. Now the Lord search for true offering true worship in the earth. Although you are very poor, you can offer wonderful present to living God.
If we become a rich man in every area in our lives, Please follow the Scripture direction in

Malachi 3:10 **"Bring the full tithe into the storehouse, that there may be food in my house. And thereby put me to the test, says the Lord of hosts, if I will not open the windows of heaven for you and pour down for you a blessing until there is no more need.**
" What is the bugler? He is the man who ignores the tithe to offer the Lord.
What is God's promise? It is to pour out wonderful money to us in our whole lives.
Remember the promise challenge it. if you want to become a rich man, obey this command in your life. May the blessing of God be with you obeying this Command.

Let's pray.

Heavenly Father,
We thank you for your wonderful truth, true offering true blessing.Make us decided to obey this command for your glory. Provide your grace to obey your word.
Although we are poor in our lives, make us become to provide much things to our neighbors and all the world. I pray these things in the name of Jesus. Amen.

 # 3 Lecture2 - Go to All Nations (Mt 28:19-20)

"Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, 20teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

Introduction

In this generation we meet much troubles, those are, political issues, economical issues, cultural issues and social issues. We are wandering before these issues in the contemporary day to find out some solution. Then

that our solution is to restore the evangelism activity that the church has the primary mission, we believe in it. In South Korea, the United States of America and Cambodia our actual solution way is to return to the great commission in Matthew 28:19-20 and obey the direction as the primary mission of the church. In this time, we think how much is it important and why is it so primary issue?

When I got mission ministry in Cambodia, I met the baptism issue that the lay believer gave the water baptism to the beginners. The Matthew chapter 28:19-29 reveals four commands, to go all nations, to make them, to teach the Word of God and to make them obey the word I his life. And also Mark chapter 16 reveals the command that walk to the world and proclaim the gospel to them. Here two verbs, to walk and to proclaim, it is summarized by the fact that you have to walk to all nation to proclaim the gospel, evangelism to them.

As we connect with two verses, we can get that the great command of the Lord must be to do evangelism. We know that making disciple is the main mission of the church, what shall we do? It is evangelism. You go to all nations and walk the entire world for evangelism. In a short word, the main mission is to do evangelism in all nations. What is evangelism?

First, evangelism is the basic activity to build the church.

The church that the Lord said to build his church should be begun with evangelism. The primary activity that the Apostles received was the evangelism. We should proclaim the gospel to build the church of the Lord. As we proclaim the Word of God, somebody listen to it and repent and believes in it through the work of the Holy Spirit. This is the apostolic command to the church. It the church is not apostolic, it loses the apostolic authority, power and presence. What is the apostolic mark of the early church? It was the evangelism towards the world. The last will that the Lord remained to the church was evangelism.

Basically the Christian was called for as the powerful one I Christ. But as they ignore that price, they began to be corrupted and lost the image of Christ. The state that Christ will be with them shall be happen in the evangelist in their experience. Because the wonderful experience that shall be happened in the evangelist and the missionary is Immanuel, they walk in the blessed way.

Although the evangelism itself reveals the image of righteousness, mercy and faithfulness in the obscure state in the world, just it is the key to open the door of heaven. In this year we should use this key in our lives.

Second, all nations are the object of our evangelism.

The “nation” term was appeared at first after the event of the tower of Babel. (Gen 11:8). This term, family, society, nation, country etc. have been used until today; now 260 countries are in the world. The Lord commands us to go to all nations. Here, we find out that the Lord has much concern to evangelize all families. We should go to 4000 villages in 25 provinces in Cambodia with the gospel according to the command of Jesus Christ.

The Lord wants to evangelize all nations by starting at the unit of a family and spreading to all nations or, all tribes. As a mountain tribe accepted the gospel, the faith shall be spread to the other people and the other nations of the Eastern Southern Asian countries through the power of Holy Spirit. So we know that evangelizing one family is so important.

When the Holy Spirit works, the effective is powerful. So we should challenge to evangelizing of all nations in our actual situation.

Third, the evangelism needs the sacrificial activity.

Our time, our body, our materials, our supports etc. request much sacrifice as the mark of fidelity. The missiology means the evangelism that the Christian proclaim the gospel to the other culture. Mark said to proclaim the gospel to every creature in detail. (Mk 16:15) We should start baptism, teaching and making them obeyed the Lord in the life and then they should become an evangelist. They should go to all nations and proclaim the gospel to them. This is the greatest command of the Lord. We should make sure it and also we should serve the church.

The greatest command of the Lord is evangelism that we should go to all tribes to evangelize all people. So we should check up our activities that we should serve for the evangelism and mission.

 # Lecture 3 The community to obey the Word of God (Matt. 28:19-20, II Tim 4:2)

"And Jesus came and said to them, "All authority in heaven and on earth has been given to me. 19Go therefore and make disciples of all nations, baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit, 20teaching them to observe all that I have commanded you. And behold, I am with you always, to the end of the age."

"preach the word; be ready in season and out of season; reprove, rebuke, and exhort, with complete patience and teaching." (II Tim 4:2)

Introduction

The great commission of the Lord includes teaching of the Word of God and making them obeyed them. "teaching them to observe all that I have commanded you. ". After the Lord called them for by evangelism, and bestowed them the baptism in order to building the church, which reveal not the external figure but internal communication of the eternal life, and commanded them to teach the Word of God to become the man of obedience continuously. The great command is to have evangelism, to be controlled by the Word and to be obeyed.

We should obey the Word of God well personally in the church faithfully. What is the normal Christian? He is the man of obedience.

First, what shall we obey?

We should obey the Scriptures, the revelation of God. So we should know the Word of God and what the Lord commands, the Scriptures well. So we should make them taken the confidence to this part.

1) We should know the biblical view of the Scriptures – the character of the life of the Scriptures.
2) We should understand the redemptive stream of the Scripture. (Jn. 6)
3) The meditation of the Scriptures (Ps 1:1-3)
4) The relationship of the Scriptures and common grace (Psa.19)

The crazy activation of the flesh is removed by understanding the Word of God like the snow is melted by hot climate. (James 1:25) So the church should become the house of the Word to teach the Scriptures. The Lord want that all the world shall be controlled by the Word of God. Evangelizing is the state that is controlled by the Scriptures that is the hope of puritan.

Second, obedience is to unite with Christ and his Word.

As we know the word of God, all dark states shall be changed into the bright state. So we should make them stayed in the place of obedience.

We should apply Christ and his word to our lives. We should unite with the Word of God momentously, permanently and faithfully. Obedience is better than miracle.

What is the self- image of the great commission of the Lord? It is to become the man of the Word. We should not the man of money and pleasure but the man of God.

We should study the Scripture continuously. Like the hummingbird did we should pick out the honey out of the Scriptures. (I Tim 3:16, Mark 16:20 Mt 28:19)

Third, as we obey the Word of God the Holy Spirit works in it.

The highest place of the discipleship is the Word of God centered life. Immanuel is the ultimate goal of the great commission of the Lord. Church centered life, the Word of God centered life and obedience centered life is the climax of covenant. This means that we enjoy the life of heaven in the earth. In the chapter one of Mark we find out that the serving of the angels reveals the obedience of the garden of Eden. As the church executes the command, she reveals the image of God in the world. It is the true happiness and power and true living water.

In the new year we should restore this obedience for His glory and the blessing. Why? Because of the obedience can make the blessing.

Conclusion

Today the contemporary time is dropped down into the abnormal method to get power, happiness and strange blessing in them. But the great commission commands to obey the great commission of the Lord on the earth. We should go to that place.

[Khmer version]

មេរៀនទី 1 ចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ (Making Disciples)

*[18]ឯព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់យាងមកមានបន្ទូលនឹងគេថា គ្រប់ទាំងអំណាចបានប្រគល់មកខ្ញុំនៅលើស្ថានសួគ៌ ហើយលើផែនដីផង [19]ដូច្នេះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ [20]ហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តី ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើលខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាជារាល់ថ្ងៃដែរ ដរាបដល់បំផុតកល្ប។ (អាម៉ែន ។*សេចក្តីអធិប្បាយ ដកស្រង់ពីព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨: ១៨-២០)។

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ហើយធ្វើព័នកិច្ចឲ្យធំបំផុតសម្រាប់ថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះជាម្ចាស់ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក២៨ៈ១៨-២០រួចប្រកាស់ដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ដើម្បីឲ្យគេមានកាតព្វថ្មីនៅក្នុងលោកិយ៍នេះ។

ការបង្គាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់គឺទ្រង់ហៅមកដើម្បី*សង់ក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ឡើង*ហើយធ្វើព័នកិច្ចដោយទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ដោយផ្សាយដំណឹងល្អ ហើយនិង បង្កើតឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់ទាំងអស់។ ព្រះគម្ពីរ ធីម៉ូថេទី២ ជំពូក២ៈ២ មានបន្ទូលថា៖ *ឯអស់ទាំងសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮអំពីខ្ញុំ នៅមុខស្មរបន្ទាល់ជាច្រើននោះក៏ត្រូវផ្ញើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់ដែលអាចនឹងបង្វឹកបង្រៀនតទៅអ្នកឯទៀតដែរ។*

ប្រសិនបើយើងនិយាយការនេះឲ្យវាលំអិតជាងនេះទៅ ព្រះគម្ពីរ កូល៉ុសជំពូក២ៈ៧ មានបន្ទូលថា៖ *ដោយបានចាក់ឫសហើយស្អាងឡើងក្នុងទ្រង់ទាំងតាំងឡើងខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងសេចក្តីជំនឿដូចជាបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ ព្រមទាំងអរព្រះគុណកាន់តែច្រើនផង។*

នៅថ្ងៃនេះអ្នកគួរតែសម្រេចចិត្តថា៖ជាដំបូងយើងត្រូវធ្វើជាសិស្សដ៏ពិតប្រាកដម្នាក់រួចបន្ទាប់មកយើងត្រូវទៅបង្កើតសិស្សដ៏ទៃទៀតឲ្យគេក្លាយជាសិស្សដ៏ពិតដែរក្នុងឆ្នាំនេះ។

ទីមួយៈ តើសិស្សជាអ្វី?

ភាសាក្រិច(Madetes) ពាក្យថាសិស្សនៅក្នុភាសាក្រិច មានន័យថា ធ្វើជាកូនសិស្ស (To Make the pupil) រួចបន្ទាប់មកកូនសិស្សត្រូវតែធ្វើលក្ខណៈឲ្យដូចជាគ្រូ។ សិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺត្រូវគ្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់។ លោកិយ៍ដ៏ពិតនៃព្រះគម្ពីរគឺ បើកសម្តែងដោយការគ្រាប់តាមលោកិយ៍នៃសេចក្តីពិត។

ឧទាហរណ៍ៈ *ខព្រះគម្ពីរ ការហ៊ុំព័ទ្ធណាសព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ* គឺជាៈ វត្តមាន ព្រះចេស្តា និង អំណាច គឺជារូបឆ្លុះនៃសិរីល្អនៃព្រះ ដែលជាការចំឡងទាំងស្រុង នៃសិរីល្អនៃព្រះ។ ការបង្កើតនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះមានន័យថា ជាការគ្រាប់តាមរូបឆ្លុះរបស់ព្រះនៃចិត្តគំនិត ពាក្យសំដី គោលបំណង សកម្មភាព និង លទ្ធផល។ ក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត គឺជចាការបើកសម្តែងពី លក្ខណៈរបស់ព្រះ គឺមានដូចជា សេចក្តីសុចរិត សេចក្តីមេត្តាករុណា និង សេចក្តីស្មោះត្រង់។ជាក់ស្តែងនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទគឺជាការគ្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទ ហើយគ្រាប់តាម ពួកសាវ័ក។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺជាការ បញ្ជាក់អំពីតួនាទីបីយ៉ាងរបស់ព្រះមេស៊ី គឺជាកិច្ចការចំបងនៃការបង្កើតសិស្ស នៃព្រះជាម្ចាស់គឺថា ពួកគេត្រូវតែមានមុខងារជា ហោរា ជាសម្តេចសង្ឃ និង ជាស្តេច។ នេះហើយគឺជាតួនាទីជាសិស្ស និង ក្រុមជំនុំ។ ដូច្នេះយើងរាល់គ្នាគួតែធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងនិមិត្ត និង នៅក្នុងជីវិតរស់នូវពិតប្រាកដរបស់យើង។

បន្ទាប់មក តើបុគ្គលិតលក្ខណៈបែបណាខ្លះដែលសិស្សត្រូវមេសន?

ក អ្នកនោះគឺត្រូវតែមានភាពសុចរិតដូចជាព្រះគ្រីស្ទ គឺមានន័យថា ត្រូវគ្រាប់តាមសេចក្តីបរិសុទ្ធ ដែលមិនមែនជាចរិកលក្ខណៈរស់នូវតាមបែបលោកិយ៍ឡើយ ប៉ុន្តែរស់នូវតាមការញែកចេញពីលោកិយ៍វិញ។ គឺដូចជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ដែលបានចូលទៅក្នុងផ្ទះដែលមានលាបឈាមនៅលើក្របទ្វាភ្លាមៗ គឺដូចជាយើងបានញែកជីវិតយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរ។ប្រសិនជាយើងរក្សាបាននៅភាពសុចរិតនោះយើងគឺជាសិស្សរបស់ព្រះហើយ។

ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើការស្តីបន្ទោសទៅចំពោះពួកអាចារ្យ និង ពួកផារ៉ាស៊ី។ ដែលពួកគេបានទទួលនូវភាពស្រណុកសុខស្រួល ប៉ុន្តែ គេធ្វើដូចជាស្អប់នៃភាពស្រណុកសុខស្រួល។ ដូច្នេះពួកគេគឺជាមនុស្សដែលមានេជីវិតស្មោគគ្រោគនិងជាមនុស្សកំពុត។នៅពេលដែលមានមនុស្សប្រព្រឹត្តមិនស្អាតនៅក្នុងរោងឧបោសថ ពួកអាចារ្យទាំងនោះបានធ្វើការស្តីបន្ទោសទៅពួកគេ រួចបណ្តេញពួកគេចេញ ហើយបានប្រកាស់អំពីសេចក្តីសុចរិត។ដូច្នេះយើងគួតែសង់ននូវភាពជាព្រះជាម្ចាស់ឡើងវិញ ហើយយើងក៏ត្រូវការការស្រណុកតិចតួចដែរ *ប៉ុន្តែមិនមែនតាមបំណងខ្ញុំទេគឺតាមបំណងព្រះហរទ័យនៃព្រះវិញ* ។ មិនតែប៉ុនោះសោត យើងក៏គួតែស្រេចឃ្លាននូវសេចក្តីសុចរិតផងដែរ។ នេះហើយជាសិស្ស នៃព្រះជាម្ចាស់។

ខ យើងគួតែមានដូចនៅសេចក្តីមេត្តាករុណារបស់ព្រះគ្រិស្ទ។ យើងគួតែមាននូវសេចក្តីសុចរិតទាំងអស់គ្នា ការអត់ទោសឲ្យដោយគ្មានដែនកំណត់ និង សេចក្តីមេត្តាករុណា នេះហើយជាអត្តចរិតលក្ខណៈរបស់យើង។ តាមក្បួនខ្នាតនៃសេចក្តីមេត្តាករុណានៃព្រះគ្រីស្ទ គឺដូចជាខ្ពស់ណាស់សម្រាប់ឲ្យយើង

ស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់យើង។ យើងត្រូវតែផ្ដល់ក្ដីមេត្តាទៅពួកគេ ព្រោះការមេត្តាអាចយកឈ្នះការជំនុំជំរះរបស់ព្រះបាន។ សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគឺពេញដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា។

គ គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែមាននៅភាពស្មោះត្រង់។ជាឧទាហរណ៍គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែមាននៅភាពស្មោះត្រង់មួយរយភាគរយនៅក្នុងគំនិត ពាក្យសំដី និងសកម្មភាព។ ហើយការរស់នូវក្នុងការបន្ទាបខ្លួន។ ចំនែកការមានអំនួតអួតអាងនឹងធ្វើឲ្យយើងបរាជ័យបានយ៉ាងស្រួល។អស់អ្នកណាដែលមានចរិតលក្ខណៈទាំងបីនេះគឺជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងធ្វើការជាមួយគេរហូតទាល់តែគោលបំណងរបស់ទ្រង់ត្រូវបានបំពេញដោយមានវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ជាឧទាហរណ៍ដូចជាលោកសាវ័កប៉ុលបានប្រគល់ជីវិតរបស់គាត់ទាំងស្រុងតាមការដោះស្រាយនៅបញ្ហារបស់គាត់ផ្ទាល់។នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះយើងគួតែមានការរីកចម្រើនលូតលាស់ឲ្យដូចជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទហើយដាក់ចិត្តដាក់កាយរបស់យើងដើម្បីផ្លាស់ប្ដូរអត្តចរិតរបស់យើង។

ទីពីរៈ តើយើងធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះដោយរបៀបណា?

សេចក្ដីបង្គាប់នៃការធ្វើជាសិស្សៈ *គឺជាការគ្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់ហើយសម្ដែងចេញមកពីព្រះជាម្ចាស់។* នៅក្នុងក្រុមជំនុំដំបូងរបស់កូរ មានការជាប់ទាក់ទងច្រើននៃការចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់ព្រះ ប៉ុន្តែពួកគេមានការជាប់ទាក់ទងច្រើនទៅចំពោះព្រះគុណពិសេសតាមរយៈការជួបជុំអធិស្ឋាននៅលើភ្នំ និង ការជួបជុំនៃចលនានៃការផ្លាស់ប្រែ។ល។បន្ទាប់មកពួកគេធ្វើការទាក់ទងខ្លាំងនៅក្នុងការបង្វឹកបង្ហាត់នៃភាពជសិស្ស។ នៅក្នុងពាក្យមួយទៀតគឺថាៈ យើងគួតែបង្កើតអ្នកជិតខាងរបស់យើង ធ្វើឲ្យដូចជាសង្ឃហ្លួង។ នៅក្នុងលំដាប់លំដោយដើម្បីធ្វើជាសិស្សម្នាក់គឺត្រូវធ្វើឲ្យប្រាកដនៅការដើរតាមនៅបួនដំណាក់នេះៈ

១) យើងត្រូវតែដឹងពីដំណឹងល្អឲ្យបានច្បាស់។ យើងត្រូវតែយល់ដឹងពីដំណឹងល្អ ហើយបានទទួលនៅការផ្សាយដំណឹងល្អ។

២) យើងត្រូវតែបង្កើតេជីវិតយើងឲ្យមានទម្លាប់ការថ្វាយបង្គំជាប្រចាំនៅក្នុងការរស់នូវរបស់យើង។ គឺមានន័យថា យើងត្រូវការការដើរតាមនៃព្រលឹងវិញ្ញាណដោយផ្ដល់ខ្លួន ជាមួយការរស់នូវជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់។

៣) យើងត្រូវតែមានការរីកចម្រើនលូតលាស់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យបានល្អ (ដូចជាការសិក្សាព្រះគម្ពីរ) ពួកគេត្រូវរៀនពីការស្ដាប់បង្គាប់ ការថ្វាយដង្វាយដប់ហូតមួយ ការរក្សានៅថ្ងៃឈប់សម្រាក់ និង ជីវិតពេញដោយការថ្វាយបង្គំ។

៤) យើងត្រូវតែធ្វើឲ្យមានប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកដទៃ គឺជាម្នាក់ដែលបានបង្កើតអ្នកផ្សេងទៀត (តេត្រុសខ្សែទី១ ជំពូក២:៩) ដូចជា ផ្សាយដំណឹងល្អ ការឲ្យ ការធ្វើព័ន្ធកិច្ចជាដើម។

ទីបី៖ ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវបង្កើតសិស្ស?

គោលបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺបង្កើតឲ្យមានសិស្សនៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ហើយដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងមនុស្សទាំងអស់។ នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺថា ចង្អុលទៅលើការផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍។ វាគឺជាការនៅកំរិតខ្ពស់បំផុតនៃការតាំងសញ្ញា។នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀតគឺមានន័យថារីករាយអេម៉ាញូអែល(Immanuel)ដែលមានន័យថាព្រះគង់ជាមួយព្រះ។

ហើយវាមិនមែនមានន័យថាក្នុងពេលអនាគត់យើងត្រូវតែរីករាយជាមួយនឹងលោកិយ៍នោះទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងត្រូវតែមានសេចក្តីអំណរនៅក្នុងផែនដីនេះវិញ។ ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសជំពូក១៦:២០ មានបន្ទូលថា *ឯពួកសិស្សគេចេញទៅប្រកាស់ប្រាប់នៅសព្វគ្រប់អន្លើ ដោយមានព្រះអម្ចាស់ ធ្វើការជាមួយ ទាំងបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូល ដោយទីសំគាល់ ដែលកើតមកតាមក្រោយផង។*ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ធ្វើការតាមរយៈការផ្សាយដំណឹងល្អរបស់ពួកសិស្សនិងសំដែងឲ្យឃើញពីទីសំគាល់ និង ការអះអាងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។

នេះហើយជាសារៈសំខាន់នៃអេម៉ាញូអែល នៅក្នុងពាក្យផ្សេងទៀត គឺ ១ ការផ្សាយដំណឹងល្អត្រឹមត្រូវ។ ២ មានទីសំគាល់ (ការដោះខ្លួនចេញពីវិញ្ញាណអាក្រក់ មានការបង្ហាញពីការពឹងផ្អែកថ្មី ការព្យាបាលឲ្យជាពីពិសទាំងឡាយ)។៣)កិច្ចការពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺការបើកសម្តែងអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។នេះជាបំណងនៃការផ្សាយដំណឹងល្អក្នុងភាពបង្កើតសិស្ស។នេះហើយជាអាណាចក្ររបស់ព្រះយ៉ាងពិតប្រាកដ ហើយក៏ជាការស្តាឡើងវិញនៃរូបឆ្លុះរបស់ព្រះដែរ។ នៅក្នុងការសង្ខេបបីជំហាននេះមានះភាពជាសិស្ស ការផ្សាយដំណឹងល្អ និង ការស្តាឡើងវិញនៅរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ បន្ទាប់យើងអាចរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏បរិបូរណ៍បានហើយ។

បន្ទាប់មកតើជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទមានសន្តិភាពដោយរបៀបណា?ខ្ញុំចូលចិត្តដើរតាមជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទរបស់លោក ខាល់វីន(Calvin) ជាមួយនឹងការសង្ខេបបានយ៉ាងល្អមានដូចជា៖

១) អំពីគោលលិទ្ធិ- ដូចជាបញ្ញាតិដប់ប្រការ សេចក្តីអធិស្ថានលំនាំព្រះអម្ចាស់ និង គោលលិទ្ធិនៃពួកសាវ័ក។

២) ជីវិត- (ក) ការស្តាប់បង្គាប់ដោយការបន្ទាប់ខ្លួន (ខ) ការបដិសេធខ្លួនឯង (គ) ការលីឈើឆ្កាងតាមព្រះយេស៊ូវ (ឃ) ជីវិតរស់នៅដោតត្រឹមត្រូវក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន (ង) មានសេចក្តីសង្ឃឹម។

ភាពជាសិស្សគឺត្រូវមានការរស់នៅប្រាំចំនុចនេះ។យើងត្រូវការការលះបង់ច្រើនចំពោះការរស់នៅទាំងនេះពីព្រោះការធ្វើការខាងសាច់ឈាមគឺវាតឹងរឹងណាស់នៅក្នុងយើង។បងប្អូនបរិសុទ្ធជាទិស្រឡាញ់ ព្រះវិហារនៃព្រះគឺជាការជួបជុំសិស្សដែលពិតប្រាកដ។ដើម្បីធ្វើជាសិស្សព្រះជាម្ចាស់គឺយើងត្រូវតែលះបង់ច្រើន ដោយសារតែពួកគេគឺជាសិស្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនជាសិស្សនៃមនុស្សលោកទេ។ ក្នុងន័យផ្សេងទៀតគឺថាយើងត្រូវតែដាក់ចិត្តដាក់កាយជាអ្នកគ្រាប់តាមនៅរូបឆ្លុះរបស់ព្រះ។ក៏ដូចជាលោក ខាល់វីន(Calvin)បានចង្អុលបង្ហាញដោយយើងគួតែផ្ចង់ទៅលើការ

ស្តាប់បង្គាប់ដោយការបន្ទាប់ខ្លួនការបដិសេធខ្លួនឯង ការលីឈើឆ្កាងតាមព្រះជាម្ចាស់ ការចូលរួមទៅក្នុងជីវិតបច្ចុប្បន្ន និងជីវិតមានក្តីសង្ឃឹម។ នៅក្នុងចំនុចផ្សេងទៀត គឺបានចង្អុលបង្ហាញ ពីព្រះពរទាំងប្រាំបី នៅក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក ប្រាំ។ *សូមឲ្យព្រះគុណនៃព្រះបាននៅជាមួយនឹងអ្នកទាំងអស់គ្នាក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះ។អាម៉ែន!*

មេរៀនអធិប្បាយទី1ង្វាយដ៏ពិត (លោកបណ្ឌិត វ៉ាយ យ៉ុង ជុន)(True Offering) by Rev. White Young)

១កាលមុនបុណ្យរំលង៦ថ្ងៃ នោះព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់ដល់ភូមិបេថានី ជាកន្លែងឡាសារនៅ គឺជាអ្នកដែលទ្រង់ប្រោសអោយរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ ២នៅទីនោះគេរៀបចំព្រះស្ងោយថ្វាយទ្រង់ ហើយនាងម៉ាថាក៏ខ្វល់ខ្វាយបំរើ អែឡាសារ គាត់នៅក្នុងពួកអ្នកដែលអង្គុយនៅតុ ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ៣នោះនាងម៉ារាយកប្រេងក្រអូបទេព្វិរូសុទ្ធ១នាលិ មានតំលៃណាស់ មកចាក់លាបព្រះបាទទ្រង់ រួចយកសក់នាងជូត ក្លិនក្រអូបនោះក៏សាយឡើងពេញក្នុងផ្ទះ ៤ ដូច្នេះពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ឈ្មោះយូដាស-អីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូនដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ក៏និយាយឡើងថា ៥ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះជា*តំ*លៃ៦០រៀលដើម្បីចែកអោយដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ ៦ វានិយាយដូច្នោះ មិនមែនដោយវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមិនុស្សក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ថង់ប្រាក់ ហើយក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ៧ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា កុំអោយធ្វើនាងឡើយ ដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ ៨ អែអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដ៏រាប តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដ៏រាបទេ។(យ៉ូហាន១២:១-៨)

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទ ដើម្បីរៀនពីជីវិតនៃការថ្វាយដង្វាយដ៏ពិត គឺសំខាន់ណាស់ ព្រោះវាឆ្លុះបញ្ចាំងពីជំនឿពិត។ នៅពេលយើងសង្កេតមើលអាយុកាលនៃដង្វាយនៅក្នុងយើង នោះយើងអាចវាយតម្លៃកំរិតនៃជំនឿរបស់យើងបានយ៉ាងល្អ។ទោះបីជានរណាម្នាក់ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ថាជាគ្រីស្ទបរិស័ទល្អបំផុតក៏ដោយ ប្រសិនបើគាត់មិនស្មោះត្រង់ក្នុងអាកប្បកិរិយានៃការថ្វាយដង្វាយត្រឹមត្រូវទេ គាត់នឹងត្រូវជួបការលំបាកខ្លាំង។ ហេតុអ្វី? ពីព្រោះជីវិតនៃដង្វាយរបស់គាត់ បង្ហាញពីសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់។ តើវាមានន័យថា គាត់បានថ្វាយប្រាក់ជាច្រើនដល់ព្រះរឺ? ទេតើវាជាអ្វី? យោងទៅតាមបទគម្ពីរ លុយជាច្រើនមិនមែនជាការថ្វាយច្រើននោះទេ ហើយប្រាក់តិចតួចក៏មិនមែនជាការថ្វាយតិចតួចដែរ។ លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមហេតុផលគឺខុសគ្នានឹងស្តង់ដារព្រះគម្ពីរ។

ម៉ាកុស ១២:៤១-៤៤ នៅគ្រាមួយព្រះយេស៊ូវទ្រង់គង់ទល់មុខនឹងឃ្លាំងនៅក្នុងសាលាប្រជុំ។ មានបុរសអ្នកមានម្នាក់ដាក់មាស ប្រាក់ជាច្រើនចូលទៅក្នុងឃ្លាំង ប៉ុន្តែមានស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់បានដាក់ប្រាក់តែ

ពីស្លឹងដែលត្រូវជាកន្លះសេនចូលក្នុងឃ្លាំង ។វាពិតជាកំសត់ខ្លាំងណាស់។ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវបានបង្រៀនដល់សិស្សរបស់ទ្រង់អំពីដង្វាយពិត។ ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសថា ស្ត្រីនេះបានថ្វាយដង្វាយច្រើនជាងអ្នកមាន។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែអ្នកមានយកពីរបស់ជាសំណល់របស់គាត់ចូលទៅក្នុងឃ្លាំង ប៉ុន្តែស្ត្រីមេម៉ាយក្រនេះបានយករបស់ដែលនាងមានទាំងប៉ុន្មានសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិតខ្លួនមកថ្វាយវិញ។ នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះ ការថ្វាយច្រើន កើតឡើងពីរការលះបង់ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់គាត់ចំពោះព្រះ។ នៅអត្ថបទថ្ងៃនេះសង្កត់ធ្ងន់លើសេចក្តីពិតនេះម្តងទៀត ដោយបង្រៀនពីការថ្វាយដ៏ពិតប្រាកដដល់កាន់យើង។

ក.តើដង្វាយដ៏ពិតគឺជាអ្វី?

អត្ថបទព្រះគម្ពីរបង្ហាញពីព្រឹត្តិការណ៍ជាក់ស្តែងមួយសំរាប់យើង។ ក្រោយពីព្រះយេស៊ូវបានប្រោសឡាសារដែលបានស្លាប់ចេញពីផ្នូរ នោះបងស្រីរបស់គាត់ម៉ាថា និងម៉ារាបានរៀបចំពិធីជប់លៀងមួយសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវនិងពួកសិស្សរបស់ទ្រង់នៅក្នុងផ្ទះ។ បន្ទាប់មកម៉ារាបានយកប្រេងក្រអូបមកចាក់លាបព្រះបាទទ្រង់ ហើយបានយកសក់នាងជូតដោយទឹកភ្នែករបស់នាង។ បន្ទាប់មកយ៉ូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតបានរិះគន់ការលះបង់របស់ម៉ារី។ *⁴ ដូច្នេះពួកសិស្សទ្រង់ម្នាក់ឈ្មោះយូដាស-អ៊ីស្ការីយ៉ុត ជាកូនស៊ីម៉ូន ដែលរៀបនឹងបញ្ជូនទ្រង់ក៏និយាយឡើងថា ⁵ ម្តេចឡើយក៏មិនបានលក់ប្រេងក្រអូបនេះជាតំលៃ៦០រៀល ដើម្បីចែកអោយដល់មនុស្សក្រីក្រវិញ ⁶ វានិយាយដូច្នោះ មិនមែនដោយវាយកចិត្តទុកដាក់នឹងមិនុស្សក្រីក្រទេ គឺដោយព្រោះវាជាចោរ វាកាន់ថង់ប្រាក់ ហើយក៏លួចយករបស់ដែលដាក់នៅក្នុងថង់នោះផង ⁷ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា កុំអោយធ្វើនាងឡើយ ដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ ⁸ អែអ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដ៏រាប តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដ៏រាបទេ។* - នៅកន្លែងនេះយើងរកឃើញការពិត នូវអ្វីទៅជាដង្វាយពិត និងការលះបង់ពិតប្រាកដ។

- ក្នុងជីវិតរបស់យើង ជានិច្ចកាលនៅពេលយើងថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ យើងត្រូវចងចាំការបង្រៀននេះដល់យើង។ តើការលះបង់ពិតប្រាកដគឺជាអ្វី?

១ គឺជាការថ្វាយដង្វាយរបស់យើង ក្នុងនាមជាអ្នកតំណាងអោយគ្រប់របស់ទាំងអស់របស់យើង ចំពោះព្រះអម្ចាស់។

នៅទីនេះម៉ារីបានថ្វាយប្រេងក្រអូបដ៏មានតម្លៃបំផុតមួយនាលិរបស់នាងធ្វើពីទេព្វិរូសុទ្ធដល់ព្រះអម្ចាស់។ តើវាមានតម្លៃប៉ុន្មាន? វាមានចំនួន ៣០០ ដេណារ។ (ប្រហែលប្រាក់ខែចំនួនមួយឆ្នាំរបស់យើង)បន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់វាយតម្លៃថានាងបានថ្វាយដង្វាយជាច្រើន។ តង្វាយពិតគួរតែរួមបញ្ចូលទាំងចិត្តដែលគាត់បានថ្វាយដូចជាអេបិល។

ឧទាហរណ៍៖ កាអ៊ីននិងអេបិលបានថ្វាយដល់ព្រះនៅអាសនៈតែមួយកន្លែងតែមួយពេលតែមួយនិងវិធីសាស្រ្តដូចគ្នា ។ (គ្រាប់ធញ្ញជាតិនិងចៀម) ប៉ុន្តែលទ្ធផលរបស់ពួកគេគឺខុសគ្នា។ *លោកុប្បត្តិ១៤:៤-៥ថែង*

ថា«ហើយអេបិលក៏បានធ្វើដូចគ្នា គឺគាត់យកកូនជាដំបូង១ពីហ្វូងសត្វមកថ្វាយ ព្រមទាំងខ្លាញ់វាផង រួចព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចំពោះអេបិល នឹងដង្វាយរបស់គាត់ ៥តែមិនសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះដង្វាយចំពោះកាអ៊ីនទេ នោះកាអ៊ីនក៏ក្តៅក្រហាយ ហើយឡើងទឹកមុខក្រញូវ។
ដូច្នេះយើងត្រូវតែពិនិត្យមើលការថ្វាយរបស់យើងនៅក្នុងពេលវេលាថ្វាយបង្គំពេលសរសើរនិងក្នុងកិច្ចបំរើរបស់យើង។

២.វាគឺដើម្បីលះបង់ខ្លួនយើងទៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ អ្នកជិតខាងរបស់យើង
យូដាបានរិះគន់សកម្មភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបានទទួលយកដង្វាយចាក់ប្រេងរបស់ម៉ារី។ ការលះបង់ពិសេសរបស់នាងមានចរិតពីរប្រភេទ, ទី១នាងបានថ្វាយខ្លួនដ (ល់ព្រះយេស៊ូ សក់របស់នាងត្រូវបានគេ - ប្រើសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់។ ទី២នាងបានជូនអំណោយល្អបំផុតដល់ព្រះអម្ចាស់។ (- ការថ្វាយដង្វាយតំលៃចំនួន ៣០០ ឌីណារីដល់ ព្រះអម្ចាស់។ វាហាក់ដូចជាគ្មានន័យទេសម្រាប់ទឹកអប់អាចរលាយបាត់ភ្លាមៗនេះ។ ព្រះ យេស៊ូវមានព្រះ បន្ទូលថា៖ «ទុក ឲ្យ នាងធ្វើតាមចិត្តនាងទៅដ្បិតនាងបានទុកប្រេងក្រអូបនេះ សំរាប់ដល់ថ្ងៃបញ្ចុះខ្មោចខ្ញុំ។នៅទីនេះយើងត្រូវរៀនថា ការថ្វាយដ៏ពិតប្រាកដ គួរតែត្រូវបានថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ យេស៊ូវផ្ទាល់។

៣. វាគួរតែផ្តោតលើឈើឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាព្រះអម្ចាស់នៃការប្រោសលោះ
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ញុំ។ អ្នកក្រីក្រនៅជាមួយអ្នករហូតរីឯអ្នករាល់គ្នាមិននៅជាមួយខ្ញុំរហូតទេ។ អ្នករាល់គ្នា តែងតែមានពួកអ្នកក្រនៅជាមួយជាដ៏រាប តែខ្ញុំមិននៅជាមួយជាដ៏រាបទេ។

ក តើតង្វាយពិតគឺជាអ្វី? តង្វាយពិតគឺជាការថ្វាយបង្គំពិត។ ដូច្នេះបុរសដែលបានសង្គ្រោះពីអំពើបាបដ៏សែនវេទនារបស់គាត់គួរតែថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះដើម្បីប្រកាសពីសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ពិភពលោក។ យូដាមិនអាចយល់អត្ថន័យពិតនៃការថ្វាយបង្គំបានទេពីព្រោះគាត់មិនបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ទេ។ ចុះយ៉ាងណាចំពោះពួកផារិស៊ី? ហើយពួកគេក៏មិនអាចយល់ពីការថ្វាយពិតប្រាកដដែរពីព្រោះពួកគេមិនបានកើតជាថ្មីនៅក្នុងជីវិត។
ខ. យើងគួរតែផ្តល់ជូនខ្លួនយើងលុយដ៏មានតម្លៃនិងពេញមួយជីវិតរបស់យើងដល់ព្រះការសង្គ្រោះរបស់យើងគ្រាន់តែជាការផ្តល់ជូនការផ្តល់ជូនពិតប្រាកដប៉ុណ្ណោះ។ អតីត :ក្នុងនាមជាវីនស្តូនដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាអាហ្វ្រិកដំបូងគេដែលបានថ្វាយតង្វាយរបស់គាត់នៅក្នុងពេលវេលាគោរពបូជាដោយសារគាត់ក្រីក្រខ្លាំងណាស់។ ពេលថង់យញ្ញបូជាមកជិតគាត់ស្រាប់តែគាត់ដាក់ក្បាលចូលទៅក្នុងកាបូប។ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានការភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះសកម្មភាពរបស់គាត់។ បន្ទាប់មកគាត់បានសារភាពប្រាប់ក្រុមជំនុំដោយស្មោះត្រង់។ ទោះបីខ្ញុំគ្មានប្រាក់ក៏ដោយខ្ញុំចង់ដាក់ជីវិតរបស់ខ្ញុំទាំងមូលទៅព្រះជំនួសការថ្វាយ។ ទីបំផុតគាត់បានលះបង់ខ្លួនឯងដើម្បីទៅអារីហ្វ្រើជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយសាសនាដល់ព្រះ។ នេះគឺ

ជាតង្វាយពិត។ខ្ញុំបានសង្កេតមើលព្រះវិហារកម្ពុជាអស់រយៈពេល ១៣ ឆ្នាំ។ មនុស្សជាច្រើនរស់នៅជាទាសករលុយនិងលោភលន់ក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ លុយគឺជារូបចម្លាក់របស់ពួកគេ។ នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទបរិស័ទប្រសិនបើគាត់មិនត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរទៅជាល្បែងព្រះគម្ពីរនោះគាត់គ្មានសង្ឃឹមទេនាពេលអនាគត។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់ភ្ញាក់ដឹងខ្លួនហើយធ្វើតាមការសន្យារបស់គាត់ចំពោះព្រះគាត់នឹងក្លាយជាមនុស្សអស្ចារ្យម្នាក់។ ដូច្នេះខ្ញុំសង្កត់ធ្ងន់លើរឿង ៤ យ៉ាងចំពោះគ្រីស្ទបរិស័ទគ្រប់រូបដើម្បីរក្សា ១ (២ជីវិតធម្មការ (ចូលរួមស្មោះត្រង់ក្នុងការថ្វាយបង្គំព្រះ ៣ (៤ដល់ព្រះដោយស្មោះត្រង់ ១០ភាគ ១យដង្វាយ ថ្វា (ការផ្សាយដំណឹងល្អ។ ល។

ម៉ាឡាគី ៣និយាយថា ១០:" ចូរយកមួយភាគដប់ពេញទៅក្នុងឃ្លាំងដើម្បី ឲ្យ មានអាហារនៅក្នុងផ្ទះ។ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមិនចង់បើកបង្អួចស្ថានបរមសុខអោយអ្នករាល់គ្នាទេនោះយើងនឹងអោយពរដល់អ្នករាល់គ្នារហូតដល់លែងត្រូវការតទៅទៀត។តើចោរជាអ្វី? គាត់គឺជាបុរសដែលព្រងើយកន្តើយចំពោះដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ដើម្បីថ្វាយព្រះអម្ចាស់។តើការសន្យារបស់ព្រះជាអ្វី? វាគឺជាការចាក់ប្រាក់ដ៏អស្ចារ្យដល់ពួកយើងក្នុងមួយជីវិតរបស់យើង។

សេចក្តីបញ្ចប់

ការលះបង់ពិតប្រាកដនឹងនាំមកនូវព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យទាំងនោះ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងសំដែងសិរីរុងរឿងអ្នកថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់នឹងទទួលព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យពីព្រះជាម្ចាស់។ ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់កំពុងស្វែងរកដង្វាយពិតអ្នកថ្វាយបង្គំពិតនៅលើផែនដី។ ទោះបីអ្នកជាអ្នកក្រខ្លាំងអ្នកអាចផ្តល់តង្វាយដ៏អស្ចារ្យដល់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។

ប្រសិនបើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកមាននៅគ្រប់តំបន់ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ សូមធ្វើតាមការណែនាំក្នុងព្រះគម្ពីរ "ថ្វាយដង្វាយដោយចិត្តស្មោះដល់ព្រះ។ "ចងចាំការសន្យានិងប្រកួតប្រជែងវានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក។ បើអ្នកចង់ក្លាយជាអ្នកមានចូរធ្វើតាមបញ្ញត្តិនេះ។ ចាប់ពីពេលនេះទៅបោះចោលដើម្បីទទួលបានកាដូដោយឥតគិតថ្លៃ។ ឈរនៅចំពោះព្រះ។ ស្វែងរកតម្រូវការរបស់អ្នកចំពោះព្រះ។ សូមអោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយអ្នកក្នុងការប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជានេះ។

សូមអធិស្ឋាន

ព្រះវរបិតាសួគ៌ យើងសូមអរគុណចំពោះសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យការផ្តល់ជូនពិតនិងពរជ័យពិតធ្វើឱ្យយើងសម្រេចចិត្តគោរពតាមបទបញ្ជារបស់ទ្រង់សម្រាប់សិរីល្អរបស់ទ្រង់។ផ្តល់នូវព្រះគុណរបស់អ្នកដើម្បីគោរពតាមពាក្យរបស់អ្នក។ទោះបីយើងក្រក្នុងជីវិតក៏ដោយធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាអ្នកផ្តល់អ្វីៗជាច្រើនដល់អ្នកជិតខាងនិងពិភពលោកទាំងមូល។ ខ្ញុំអធិស្ឋានគ្រប់ការទាំងអស់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

មេរៀនទី 2 អត្ថន័យនៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក (The Meaning of Baptism)

២០ គឺក្នុងខណៈដែលសេចក្ដីអត់ធ្មត់របស់ព្រះ បានរង់ចាំក្នុងជំនាន់លោកណូអេ កាលលោកកំពុងធ្វើទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកនោះមានមនុស្សតែបន្តិច គឺ៨នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលបានរួចដោយសារទឹក ២១ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្អែលរបស់រូបសាច់ទេ គឺជាសេចក្ដីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ (ព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ជំពូក៣:២០-២១)

សេចក្ដីផ្ដើម

ខ្ញុំថ្វាយសិរីល្អទៅព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ដែលមានសម្រាប់សហរដ្ឋអាមេរិក ពីព្រោះកូនស្រីរបស់ខ្ញុំបានប្រសើរឡើងដោយសារព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ និងថវិកាព័ន្ធកិច្ចបានកើតឡើងក៏ដោយសារការអធិស្ឋានច្រើន តាមរយៈអ្នកបរិច្ចាកម្នាក់។ ជាការពិតខ្ញុំមានគម្រោងសាងសង់នៅមជ្ឈមណ្ឌលព័ន្ធកិច្ច CEMF នៅភ្នំពេញជាមួយនឹងទឹកប្រាក់ ពីរបីលានដុល្លា ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានធ្វើវាទេ។ ខ្ញុំក៏បានទទួលនៅថវិការខ្លះរួចខ្ញុំបានសម្រាច់ចិត្តសាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនៅប៉ៃលិនវិញពីព្រោះអ្នកបរិចាកចង់សាងសង់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំសម្រាប់ជាការចងចាំនៅអនុស្សាវរីយ៍មួយហើយនិងលោកគ្រូរិទ្ធីបានអធិស្ឋានសម្រាប់មជ្ឈមណ្ឌលអប់រំនេះដែរ។ ដូច្នេះចាប់ពីខែមិនារហូតដល់ខែចុងខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២០ យើងនឹងបញ្ចប់គម្រោងនៃការសាងសង់សម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អនៅគ្រប់ភូមិនៃខេត្តប៉ៃលិននេះ។ ឆាប់ៗនេះក្រុមព័ន្ធកិច្ចនៃការជួបប្រជុំអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនឹងបានបញ្ចប់នៅខេត្តប៉ៃលិននេះហើយវានឹងបានចាប់ផ្ដើមដោយលោកគ្រូ ជឹម រិទ្ធី វិញ។ នៅក្នុងខណៈនេះព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យខ្ញុំយល់ដឹង ពីសេចក្ដីពិតដ៏អស្ចារ្យ អំពីការផ្សាយដំណឹងល្អនិងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសេចក្ដីពិតនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំវិញ។ក្នុងចំណោមនោះខ្ញុំបានយល់ពីអត្ថន័យពីការជ្រមុជទឹកតាមរយៈការបង្រៀនរបស់លោកពេត្រុស។

លោកសាវ័កប៉ុលបានយល់ថាការឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមគឺជាការចង្អុលពីការជ្រមុជទឹកពីព្រោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហមដោយពួកគេបានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្ដីស្លាប់របស់ពួកគេ ហើយបានរស់ឡើងវិញដោយជំនឿ គឺដូចជាការសុគត់របស់ព្រះសង្គ្រោះនិងការរស់ឡើងវិញ។ វាមានន័យថា ជានិមិត្តសញ្ញាដែលបានក្លាយទៅជាការពិត។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយសាវ័កពេត្រុសបានយល់ដឹងពីព្រឹត្តការណ៍នៃទឹកជំនន់លោកណូអេគឺបង្ហាញពីការជ្រមុជទឹកនៃប្រជាជនរបស់គាត់។ដូចជាគ្រួសារលោកណូអេចំនួន៨នាក់បានរស់ចេញពីទឹកជំនន់ដោយសារទូក។ដូច្នេះយើងក៏បានសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបាបដ៏អាក្រក់ដែរ។ដូចជាយើងជឿថាយើង

បានទទួលបទពិសោធន៍ពីសេចក្ដីស្លាប់ និងពីការរស់ឡើងវិញដែរ។ព្រះគម្ពីររ៉ូមជំពូក៦:៣-៤ មានបន្ទូលថា *[៣]តើអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងទេឬអី ថា យើងទាំងប៉ុន្មានដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះគឺបានទទួលជ្រមុជក្នុងសេចក្ដីសុគតនៃទ្រង់ដែរ [៤]ដូច្នេះយើងបានត្រូវកប់ជាមួយនឹងទ្រង់ហើយ ដោយទទួលជ្រមុជក្នុងសេចក្ដីស្លាប់ដើម្បីឲ្យយើងបានដើរក្នុងជីវិតបែបថ្មីដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដោយសារសិរីល្អនៃព្រះវបិតាដែរ។*

នៅថ្ងៃនេះយើងចង់ឲ្យគិតតើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមានន័យយ៉ាងដូចម្ដេចនៅក្នុងគ្រីស្ទបរិស័ទ?

ជាដំបូងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកគឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដំបូង (ជំហានទមួយ) ដើម្បីសង់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងលោកិយ៍នេះ។ព្រះជាម្ចាស់បានសង្កត់ធ្ងន់រួចមកពួកសាវ័កផ្សាយដំណឹងល្អហើយត្រូវតែធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យដោយនៅក្នុងព្រះនាមព្រះត្រៃឯក ក្នុងព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩មានបន្ទូលថា *[១៩]ដូច្នេះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ* ។តើអ្វីដែលជាសកម្មភាពដំបូងរបស់ក្រុមជំនុំត្រូវតែធ្វើសម្រាប់អ្នកជឿ?វាគឺជាការផ្ទុកផ្ដាក់ជ្រមុជទឹកឲ្យគាត់។

- យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់កថាក្រុមជំនុំគឺជាការជួបប្រជុំក្រុមមនុស្សដែលបានទទួលការជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និង យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា គ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវតែបានជ្រមុជទឹកដោយទឹកជាសាធារណៈ។ ដូច្នេះយើងត្រូវដឹងថាបើគ្មានការជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ នោះក៏គ្មានសេចក្ដីសង្គ្រោះដែរហើយប្រសិនបើគ្មានការជ្រមុជទឹកដោយទឹក នោះក៏គ្មានការធានាអះអាងហើយក៏គ្មាននៅភាពត្រឹមត្រូវនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទពេញលេញដែ។នេះជាសញ្ញាពិតប្រាកដនៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់យើង ដូចជាការសំគាល់ខ្លះដែលមានដូចជា ការកាត់ស្បែក និងសញ្ញាឥន្ទនូជាដើម។

ដូច្នេះនៅពេលដែលយើងជឿព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរបស់យើងយើងត្រូវតែស្នើរសុំធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកដោយទឹកដូចជាការតាំងសញ្ញានៃសេចក្ដីសង្គ្រោះរបស់ក្រុមជំនុំ។

ការធ្វើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យទារក គឺចង្អុលបង្ហាញពីពិធីជ្រមុជទឹកថា ឪពុកម្ដាយដែលជាគ្រីស្ទបរិស័ទត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវជំនួសសេចក្ដីជំនឿនៃកូនរបស់ពួកគេដើម្បីបង្រៀនឲ្យត្រឹមត្រូវទៅតាមការតាំងសញ្ញានៃជីវិត។

ដូច្នេះយើងឲ្យសំណួរ៤ ទៅពួកគេហើយពួកគេត្រូវឆ្លើយជំនួសទៅចំពោះព្រះ។ ហើយបន្ទាប់មកទារកនឹងធំឡើង គេនឹងត្រូវទទួលសេចក្ដីជំនឿម្ដងទៀតទៅចំពោះព្រះដោយខ្លួនគេផ្ទាល់ ជាមួយបញ្ញាចិត្តរបស់គេ។បន្ទាប់មកពិធីជ្រមុជទឹកនឹងមានឥទ្ធិពលទៅចំពោះពួកគេ។ប្រសិនបើក្មេងៗដែលបានធ្វើពិធីរួចត្រូវបាត់បង់ជីវិតដោយគ្រោះថ្នាក់ណាមួយ នោះយើងជឿថាពួកគេនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះឲ្យរួចពីអំពើបាបដ៏អាក្រក់បាន ពីព្រោះគេគឺជារាស្ត្រនៃការតាំងសញ្ញា។

ដូច្នេះយើងគោរពការធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួន។ យើងទទួលស្គាល់ថា ថ្ងៃនៃពិធីជ្រមុជទឹកគឺប្រសើជាងថ្ងៃខួបកំណើតរបស់យើង។

ទីពីរ៖ ពិធីជ្រមុជទឹកគឺជាការស្នើរសុំថា ជាសេចក្តីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តដ៏ជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញ

ព្រះគម្ពីរពេត្រុសទី១ជំពូក៣:២១ចែងថា៖

២១ដែលទឹកនោះហើយ ជាគំរូពីបុណ្យជ្រមុជ ដែលជួយសង្គ្រោះយើងសព្វថ្ងៃនេះ មិនមែនជាការសំអាតក្អែលរបស់រូបសាច់ទេ គឺជាសេចក្តីសន្មតិរបស់បញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លាចំពោះព្រះវិញដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។

អត្ថន័យនៅក្នុងខរនេះគឺបង្ហាញពីគ្រីស្ទបរិស័ទមាននៅបញ្ញាចិត្តដ៏ល្អហើយនេះជាក្បួនខ្នាតមួយសម្រាប់ឲ្យដឹងពីការល្អនិងការអាក្រក់ ព្រះនិងសាតាំង ពន្លឺនិងងងឹត។

នៅទីនេះសាវ័កពេត្រុសបានសង្កត់ធ្ងន់ពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកដែលជាវិជ្ជមានបន្ថែមទៀត។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែពិធិជ្រមុជទឹកមិនមែនជាសញ្ញាធម្មតាប៉ុណ្ណោះទេក៏ប៉ុន្តែជាសញ្ញានៃជីវិតសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ។ *តើពិធិជ្រមុជទឹកជាអ្វី?*

វាគឺបានប្រើជាមុខងារនៃសតិសប្បជ្ជនៈល្អ។ នៅទីនេះបញ្ញាចិត្តគឺជាក្បួនខ្នាតសម្រាប់ដឹងនៅអ្វីល្អនិងអ្វីទៅខុស។ ស្តេចដាវិឌបានសារភាពថា វាគឺជាការស្មោះត្រង់ចិត្ត។ លោកប៉ុកបានបង្រៀនថា យើងត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីរក្សានៅបញ្ញាចិត្តល្អរបស់យើង ដោយដារតែមនុស្សជាច្រើនបានធ្វើឲ្យបាក់បែកនៅមុខតំណែងរបស់បញ្ញាចិត្តដ៏ល្អនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ ដូច្នេះជីវិតរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ គឺត្រូវដើរតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ត្រូវស្វែងរកនគររបស់ព្រះនិងបំណងព្រះរាជហរទ័យនៃព្រះដោយបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ*តើគ្រីស្ទបរិស័ទជាអ្វី?* គឺជាម្នាក់ដែលមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ ដូចជាយើងបានកើតម្តងទៀតក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធហើយនិងសេចក្តីពិត។ បញ្ញាចិត្តរបស់យើងគឺបានកើតពីអំនាចនៃព្រះវិញ្ញាបរិសុទ្ធ។ រួចយើងត្រូវស្វែងរកព្រះដែលមានព្រះជន្មគង់ដោយការទំនាក់ទំនង។ដូច្នេះយើងត្រូសម្អាតការស្មោះត្រង់នៃវិញ្ញាណរួចឆ្លើយតបនៅការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវ ទៅចំពោះចិត្តដែលពេញដោយអំពើបាបដោយផ្ទល់។

ដូច្នេះអស់អ្នកណាដែលបានជ្រមុជទឹកគួរតែរីករាយក្នុងសេចក្តីប្រកបជាមួយព្រះដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ។នេះហើយជាសេចក្តរីករាយនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទបរិស័ទ។ហើងគួរតែមានបទពិសោធន៍ពីរព្រឹត្តការណ៍នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង គឺសេចក្តីស្លាប់និងការរស់ឡើងវិញ នៅក្នុងជីវិតយើង។នេះគឺជាអត្ថន័យពិតនៃការជ្រមុជទឹក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសង្កត់ថា ប្រសិនបើគ្មានរណាបដិសេដ្ឋខ្លួនឯងនោះទេនោះគាត់នឹងពិតថាមិនអាចដើរតាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានឡើយ។

សេចក្ដីបញ្ចប់

ពួកបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំអើយយើងត្រូវតែចេញទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អទៅពួកគេ ហើយនិង សង់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយដឹងពីអត្ថន័យនៃពិធីជ្រមុជទឹកនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ យើងរាល់គ្នាបានសង្គ្រោះចេញពីអំពើបាប រួចទទួលនៅឈើឆ្កាងរបស់ទ្រង់ និងការរស់ឡើងវិញជារបស់ខ្ញុំ។ដូច្នេះយើងមាននៅសញ្ញាដែលមិនចេះប្រែប្រួលនៅក្នុងយើងដោយការជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាមួយនឹងការជ្រមុជទឹកដោយទឹកក្នុងជីវិតរស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។ដូច្នេះយើងត្រូវរីករាយដើរតាមជាមួយព្រះដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដោយចេញពីបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លា។ បន្ទាប់មកទៀតយើងអាចថ្វាយសិរីល្អនិងរីករាយជាមួយនឹងព្រះនៅក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។ *តើអ្នកមានបញ្ញាចិត្តជ្រះថ្លារឺទេ?តើអ្នករីករាយការប្រកបរឺទេ? ហើយតើអ្នកបដិសេដខ្លួនឯងរឺទេ?*

មេរៀនទី 3 ចូរទៅគ្រប់ទាំងសាសន៍ (Go to all nations)

ព្រះគម្ពីរម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩-២០)

១៩ ដូច្នេះចូរទៅបញ្ចុះបញ្ចូលឲ្យមានសិស្សគ្រប់ទាំងសាសន៍ព្រមទាំងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យ ដោយនូវព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចុះ ២០ ហើយបង្រៀនឲ្យគេកាន់តាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់មកអ្នករាល់គ្នាផង ហើយមើល ខ្ញុំក៏នៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាផង ដរាបដល់បំផុតកល្ប។ អាម៉ែន!

សេចក្តីផ្តើម

នៅក្នុងមនុស្សសម័យនេះគឺមានបញ្ហាជាច្រើនមានដូចជា បញ្ហានយោបាយ បញ្ហាហិរញ្ញវត្ថុ បញ្ហាវប្បធម៌ និង បញ្ហាសង្គមជាដើម។ យើងបានវង្វេងមុនបញ្ហាទាំងនេះនៅក្នុងថ្ងៃបណ្តោះអាសន្ន ដោយយើងស្វែងរកនៅវិធីជាច្រើនដើម្បីដោះស្រាយ។បន្ទាប់យើងបានដោះស្រាយវាបានដោយការស្តាឡើងវិញនសកម្មភាពផ្សាយដំណឹងល្អនេះជាព័ន្ធកិច្ចចំបងបំផុតនៅក្នុងបេសកម្មក្រុមជំនុំ។យើងជឿទៅលើដំណឹងល្អ។នៅក្នុងប្រទេសកូរ៉េខាងត្បូង សហរដ្ឋអាមេរិកនិងកម្ពុជាដំណោះស្រាយយ៉ាងពិតប្រាកដនោះគឺ ការត្រឡប់ទៅរកការបង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យ ដែលមានក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩-២០ ហើយស្តាប់បង្គាប់ដោយផ្ទាល់ដូចជាព័ន្ធកិច្ចចំបងនៃក្រុមជំនុំ។នៅក្នុងពេលនេះយើងគិតថាហេតុអ្វីបានជាព័ន្ធកិច្ចមានសារៈសំខាន់ម្លេះ និងហេតុអ្វីបានជាព័ន្ធកិច្ចជាប្រភពចំបងនៃបញ្ហា?

នៅពេលដែលខ្ញុំបានទទួលនៅព័ន្ធកិច្ចក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ខ្ញុំបានជួបបញ្ហានៃពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកដែលថាគេបានដាក់អ្នកជឿឲ្យជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកជឿដំបូង។នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាថាយ ជំពូក២៨:១៩-២០ បានបង្ហាញពីសេចក្តីបង្គាប់បួនគឺ ចូរទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ បញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ ដើម្បីបង្រៀនព្រះបន្ទូល

ព្រះ និងឲ្យគេស្តាប់បង្គាប់គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ម៉ាកុស ជំពូក១៦ បានសំដែងសេចក្តីបង្គាប់ថា ចូរដើរទៅឯផែនដីនេះចុះរួចហើយប្រកាស់ដំណឹងល្អដល់ពួកគេចុះ។ នៅក្នុងនេះមានឃ្លាកិរិយាស័ព្ទពីរ គឺ ដើរទៅ ហើយនិងប្រកាស់ ហើយវាបានសង្ខេបថានៅព្រឹត្តការណ៍នេះថា *ចូរដើរទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ ប្រកាស់ដំណឹងល្អ ហើយនិង ផ្សាយដំណឹងល្អទៅពួកគេ។*

គឺដូចជាយើងបានភ្ជាប់ខពីរជាមួយគ្នានោះយើងបានឃើញនៅសេចក្តីបង្គាប់ដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ គឺត្រូវតែផ្សាយដំណឹងល្អ។ យើងដឹងថាការបង្កើតសិស្សគឺជាព័ន្ធកិច្ចចំបងរបស់ក្រុមជំនុំ។ តើយើងគួរធ្វើអ្វី?វាជាការផ្សាយដំណឹងល្អ។ អ្នកគួរតែទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ ហើយដើរឲ្យពេសពេញលោកិយ៍ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ។ ធ្វើពាក្យនេះឲ្យខ្លីទៅព័ន្ធកិច្ចចំបងគឺ ផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍។*តើការផ្សាយដំណឹងល្អជាអ្វី?*

ទីមួយៈ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាមូលដ្ឋានគ្រឹះរបស់ក្រុមជំនុំ

ក្រុមជំនុំដែលព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថានឹងសង់ក្រុមជំនុំទ្រង់ឡើងគួរតែបានចាប់ផ្តើមជាមួយការផ្សាយដំណឹងល្អ។ សកម្មភាពចំបងដែលពួកសាវ័កបានទទួលនោះគឺ ការផ្សាយដំណឹងល្អនេះឯង។ យើងគួរតែប្រកាស់ដំណឹងល្អដើម្បីសង់ក្រុមនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គឺដូចជាយើងប្រកាស់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយមានអ្នកស្តាប់ និងប្រែចិត្ត និងទទួលជឿតាមរយៈការធ្វើការរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះហើយគឺជាសេចក្តីបង្គាប់នៃភាពជាសិស្សរបស់ព្រះទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះអង្គ។ វាជាក្រុមជំនុំដែលមិនមែនជាភាពនៃសាវ័កដែលគ្មានភាពជាសាវ័ក ហើយបាត់បង់អំនាច ចេស្តា និងវត្តមាននៃភាពជាសាវ័ក។ *តើអ្វីទៅដែលជាសញ្ញានៃភាពជាសាវ័កនៃក្រុមជំនុំដំបូង?* វាគឺជាការផ្សាយដំណឹងល្អទៅកាន់លោកិយ៍។ ហើយជាចុងក្រោយគឺទាមទាឲ្យក្រុមជំនុំផ្សាយដំណឹងល្អ។

មូលដ្ឋាននៃគ្រីស្ទបរិស័ទគឺបានគ្រាស់ហៅពេញដោយអំនាចចេស្តាមួយ គឺខ្ញុំជាព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែពួកគេបានព្រងើយកន្តើយចំពោះតម្លៃនេះហើយពួកគេបាសក្លាយជាពុករលួយបាត់បង់ភាពជាអ្នកតំណាងនៃព្រះគ្រីស្ទ។ព្រឹត្តការណ៍ដែលថាព្រះគ្រីស្ទនឹងគង់ជាមួយពួកគេនឹងកើតមានឡើងនៅក្នុងបទពិសោធន៍នៃអ្នផ្សាយដំណឹងល្អនោះ។ពីព្រោះបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យថានឹងកើតមានឡើងជាមួយអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អនិងបេសកជននោះគឺ អេម៉ាញូអែល ដែលពួកគេបានដើរនៅក្នុងផ្លូវនៃព្រះពរ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាការផ្សាយដំណឹងល្អខ្លួនឯងនឹងបង្ហាញនៅរូបឆ្លុះនៃសេចក្តីសុចរិតសេចក្តីមេត្តាករុណានិង សេចក្តីស្មោះត្រង់ក្នុការសង្កេតមើលនៅព្រឹត្តការណ៍នៅក្នុងលោកិយ៍នេះ ដែលនេះជាកូនសោរសម្រាប់បើកទ្វារនៃនគរស្ថានសួគ៌។នៅក្នុងឆ្នាំថ្មីនេះយើងគួរតែប្រើកូនសោរនេះក្នុងជីវិតរស់នៅរបស់យើង។

ទីពីរ៖ គ្រប់ជាតិសាសន៍គឺជាកម្មវត្ថុសម្រាប់ការផ្សាយដំណឹងល្អ

ពាក្យថា *ជាតិសាសន៍* គឺបានលេចឡើងដំបូងបន្ទាប់ពីព្រឹត្តិការណ៍នៃប៉មបាបិល។ ព្រះគម្ពីរលោកុប្បត្តិជំពូក១១:៨ នេះជាការកំណត់ ក្រុមគ្រួសារ សង្គម ជាតិសាសន៍ ប្រទេសជាតិ ។ល។ បានប្រើរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះគឺមានប្រទេសចំនួន២៦០នៅលើពិភពលោក។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់យើងឲ្យទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍។នៅត្រង់ចំនុចនេះយើងអាចស្វែងយល់ថាព្រះជាម្ចាស់ពិតជាយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការផ្សាយដំណឹងល្អទៅគ្រប់ទាំងគ្រួសារណាស់។ហើយយើងក៏គួរតែចេញទៅបួនពាន(៤០០០)ភូមិនិងម្ភៃប្រាំខេត្តក្រុងនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាជាមួយនឹងដំណឹងល្អ ដោយយោងទៅតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

ព្រះជាម្ចាស់មានបំណងផ្សាយដំណឹងល្អគ្រប់ជាតិសាសន៍ដោយបានចាប់ផ្តើមដោយការរួបរួមតែមួយនៃគ្រួសារ រួចហើយពង្រីកទៅគ្រប់ជាតិសាសន៍ រឺគ្រប់កុលសម្ព័ន។ ដូចជាកុលសម្ព័ននៃភ្នំមួយ បានទទួលដំណឹងល្អជំនឿនោះនឹងផ្សាយចេញទៅមនុស្សនិងសាសន៍ដទៃទៀតនៃភាគខាងកើតឈៀងខាងត្បូងនៃភូមិភាគអាស៊ី ដោយអំនាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដូច្នេះយើងត្រូវដឹងថាការផ្សាយដំណឹងល្អមួយគ្រួសារគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។

ទីបី៖ ការផ្សាយដំណឹងល្អគឺជាសកម្មភាពនៃការលះបង់

ពេលរបស់យើង រូបកាយរបស់យើង សម្ភារៈរបស់យើង ការផ្គត់ផ្គង់របស់យើង។ល។ មានការស្នើរសុំឲ្យមានការលះបង់ខ្ពស់ជាសញ្ញានៃស្វាមីភ័ក្ត។ ការសិក្សានៃបេសកម្មឲ្យន័យការផ្សាយដំណឹងល្អថា គ្រីស្ទបរិស័ទប្រកាស់ដំណឹងល្អទៅវប្បធម៌ដទៃទៀត។ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសបាននាយាយអំពីការប្រកាស់ដំណឹងល្អនៅក្នុងគ្រប់នៃការបង្កើតយ៉ាងលំអិត ព្រះគម្ពីរម៉ាកុសជំពូក១៦:១៥។ យើងគួរតែចាប់ផ្តើមការជ្រមុជទឹក ការបង្រៀន ហើយឲ្យគេកាន់តាមសេចក្តីបង្គាប់ររបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងជីវិត ហើយបន្ទាប់មក ពួកគេគួរតែក្រោយជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ។ពួកគេគួរតែទៅគ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍ដើម្បីប្រកាស់ដំណឹងល្អទៅអ្នកដែលមិនទាន់បានជឿព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឲ្យគេបានជឿដែរ។នេះជាបេសកម្មដ៏ងស្វារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។យើងគួរតែធ្វើឲ្យប្រាកដនិង ត្រូវតែបម្រើទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

សេចក្តីបង្គាប់ដែលធំជាងគេរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺការផ្សាយដំណឹងល្អដែលយើងត្រូវតែទៅគ្រប់ទាំងកុលសម្ព័នដើម្បើផ្សាយដំណឹងល្អគ្រប់មនុស្ស។ដូច្នេះយើងត្រូវតែពិនិត្យមើលសកម្មភាពរបស់យើងដែរថាយើងគួរតែបម្រើដំណឹងល្អនិងបេសកម្ម។